

LAIVAS

No. 36. Metai VI

Rugs. (Sept.) 4, 1926

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GALAT. 5, 25-6, 10.

BROLIAI: Jei dvasia gyvename, dvasia ir elgkimės. Nepasidarykite tuščios garbės geidžiančiais, viens kitą kiršinančiais, vienas kitam užvydinčiais. Broliai, jeigu žmogus ir bus atsidavęs kokiam nors nusidėjimui, įs, kurie dvasiniai esate, pamokykite tokį švelnumo dvasioje, nusimanydamas, kad ir tu netaptumei gundomas. Vienas kito sunkenybes nešiokite, ir taip Kristaus įstatymą išpildysite. Nes jei kas nusimano save esant kuom nors, kuomet jis yra niekas, pats save suvadžioja. Savo gi darbą kiekvienas teištveria ir taip iš savęs teturi garbę, o ne iš kito. Nes kiekvienas savo našta nešios. Ir tas, kuris yra žodžių mokinamas, tesidalina visokių geru su tuom, kurs pats save mokina. Neapsigaudinėkite: Dievas nepasityciotinas yra. Nes ką žmogus pasės, tą ir surinks, nes kuris žmogus sėja savo kune, tas ir surinks iš savo kuno supuvimą; kuris gi sėja dvasioje, tas iš dvasios surinks amžiną gyvybę. Darydami gi gerą, nepavargkime, nes

E v a n g e l i j a .

LUK. 7, 11-16.

ANUO metu Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinosi Naimas: draug su juo ėjo Jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant gi Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešama numirėlis, vienatinis sunus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujungintas delei jos, iai tarė: Neverk! Ir Jis prisiartino ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuomet Jis tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkies. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai. Visus gi apėmė baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

savo laiku rinksime nepavargdami. Taigi, kol turime laiko, darykime visiems gerai, labiausiai gi tikėjimo namiškiams.

ČILI. — Šios respublikos sostinėje Santiago katalikai padarė didžiulę manifestaciją — protestą prieš anti-religinę Meksikos valdžios politiką. Jie taip pat padarė rezoliucijas, smerkiančias Meksikos prezidento Calles'o tironybę.

Jie protestuoja prieš skriaudas katalikams padarytas ir žada kviesti viso pasaulio katalikus daryti visur nuolatinius protestus, "ko-

lei Meksikos katalikai nesusilauks laisvės, kuri jiems teisėtai priklauso."

Manifestantai nuėjo pas Meksikos atstovą butą ir reikalavo, kad jis apie jų protestą praneštų savo valdžiai ir jai įteiktų jų rezoliucijas. Atstovas manifestantų delegatams pareiškė, kad jie tai padarytų per savo respublikos atstovą Meksikoje.

Tikybinis Auklėjimas Mokyklose

Kas nepasirupina gerai suprasti, kas yra Dievas, Amžinybė ir Sielos nemirtingumas, tas sunkiai supras tikybinio auklėjimo mokyklose reikšmę ir svarbą, tas nesupras nei tokių mokyklų reikalingumo.

Galima sutikti daugybę žmonių, net tarp tikinčiųjų katalikų, kuriems Dievas, Amžinybė ir Nemari siela yra tik kokiais tai antraeiliniais dalykais, kuriais buk tai nėra didelio reikalo rūpintis.

Tuom tarpu tie dalykai kaip tik yra žmogaus gyvenime svarbiausi ir reikalingiausi atsiminti. Nes turtai, garbė, didybė, linksmybės ir džiaugsmas, kurių žmonės taip pageidauja pranyks su mirtimi, gi Dievas, Amžinybė ir Nemari Siela niekuomet nepranyks.

Ar būtų iš žmogaus pusės protinga tuos amžinai gyvuojančius, niekuomet nepranykstančius dalykus pamiršti ir nustumti į užpakalį kitų visų reikalų?

Ne tik ką neprotinga būtų taip padaryti, bet tikrai pragaištinga.

Juk aiškiausias dalykas, kad ne Dievas turi taikintis ir visa ką taikinti prie žmonių užmanymų, prasimanymų ir susitvarkymų, tik žmonės turi žinoti savo santykius su Dievu, jie turi suprasti Jo valią, Jo reikalavimus ir prie jų prisitaikinti. Nėra abejonės, kad jie ir savo vaikus turi priedermių to išmokyti.

Ypač, kad žmogaus amžinas likimas nuo to visiškai priklauso.

Katalikų Bažnyčia arba, kitaip sa-

kant, visi išmintingi, protingi katalikai, vertindami Dievą, Amžinybę ir Sielą labiau visokių kitokių dalykų, moksle ir auklėjime pirmoje vietoje ir stato tuos svarbiausius žmogaus gyvenime ir mirime dalykus. Todel jie ir steigia savo mokyklas, kuriose jų vaikai išmoktų ne tik antraeilį žmogaus gyvenime dalykų, bet ir tų svarbiausiųjų.

Bet nekurie net katalikai sako: "Ar neužtektų, kad tėvai kasdien namieje, arba kunigai nedėldieniais bažnyčioje mokintų vaikus tų svarbiausiųjų dalykų?" Bet galima būtų taip pat pasakyti: "Ar neužtektų, kad tėvai namieje, ar šiaip kas nors pamokytų vaikus rašyti, skaityti ir da šio to? Kam čia tos mokyklos ir išlaidos joms?"

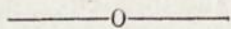
Bet tokių, kurie nepripažintų mokyklų reikalingumo, yra nedaug; tai da mažiau turėtų būti katalikų, kurie nepripažintų reikalingumo mokyklose tikybinio auklėjimo.

Kaip be mokyklos pagalbos galima vaiką šiaip taip išmokyti rašyti, skaityti, bet negažima jo tinkamai apšviesti, taip lygiai be mokyklos galima pramokinti vaikus šiek tiek tikėjimo dalykų, bet negalima jiems be mokyklos suteikti platesnių tikybinių žinių ir gilaus religinio išauklėjimo.

Imkime sau pavyzdin lietuvius, esant jiems da po caro valdžia. Tiesa, daug jų be mokyklos išmoko rašyti, skaityti ir tikėjimo dalykų, bet ar jie buvo jau apšviesti, ar jie įgavo tokiu mokymu daug žinių ir supratimo apie visa

ką ir apie tikėjimo dalykus? Kur tau. Jiems buvo taip toli iki apšvietos, kaip toli yra nuo žemės iki saulės.

Taigi reikalingos yra mokyklos ir tai mokyklos su tikybos dalykų dėstyimu ir krikščionišku auklėjimu.

Ar svarbu lietuviams katalikams turėti savo lietuviškas katalikiškas mokyklas?

Negali buti nei mažiausios abejonės, kad svarbu. Svarbu jos turėti ir kaip katalikams ir kaip lietuviams.

Be tų lietuviškų katalikiškų mokyklų lietuvių vaikai ir visiškai ištautėtų ir liktų be gilesnio tikybinio išauklėjimo.

Pirmas blogas dalykas, antras dar blogesnis.

Lietuviškoji parapijinė mokykla Amerikoje atlaiko lietuvių vaikus nuo ištautėjimo, bet ne pilnai. Kas per priežastis? Kaip kas sako, kad kaltos seserys mokytojos, nes visur greičiau griebiasi su vaikais kalbėti angliškai ir permenkai spaudžia vaikus priprasti taisyklingsiau kalbėti lietuviškai.

Neištyręs dalyko, negaliu tame reikale reikšti savo sprendimo. Gal kaltos seserys mokytojos, o gal ir ne.

Bet kad daugybė lietuvių tėvų yra kaltų dėl savo vaikų ištautėjimo, tai tiesa. Nes tėvai vietoje mokyti savo vaikus kalbėti lietuviškai ir prie to juos net versti, jie pats "vatlioja" angliškai su savo vaikais.

Nemokėdami angliškai ir kalbėdami netikusiai jie tik žemina save vaikų akyse, o apfeisdami lietuvių kalbą, sa-

vają gimtąją kalbą, žemina ją vaikų akyse.

Vaikai mato, kad net pats jų tėvai nesirupina savo lietuvių kalba, o griebiasi anglų kalbos, nors ją labai netikusiai vartoja.

Lietuviškos mokyklos priedermė yra išmokyti savo auklėtinius gražiai lietuviškai kalbėti, bet ne mažesnė priedermė yra ir tėvų tai daryti. Jei tas darbas bus varomas ir namieje ir mokykloje, tai ir pasekmės bus gražios.

Da svarbesnė yra lietuviškoji katalikiškoji mokykla katalikybės žvilgsniu.

Lietuviams katalikams, nors ir geriausiems, Lietuvoje prie rusų valdžios labai menkai teko katalikiškojo auklėjimo ir apšvietos. Daug jų pasiliko ir iki šiai dienai ištikimi savo tikybai. Tai gelbėjo ir gelbsti jiems, bet ta ištikimybė nepadaugino jų katalikiškos apšvietos, nepadaugino jiems tikybinių žinių, arba jei padaugino, tai neperdaugiausia.

Taigi jie kaip tik mažai čia ir gali gelbėti savo vaikams. Čia jiems daugiausia gali gelbėti tik mokykla.

Jei naminis tikybos mokymas nėra užtektinas, kitų tautų katalikų vaikams, tai labiau jis neužtektinas yra lietuvių katalikų vaikams.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

Prisiminkime mūsų Išganytojo, mūsų dangiškojo Mokytojo prižadus: ieškok ir rasi. Mes rasime, mes įtikrinti, kad rasime. Bet mes neįtikrinti, kad tuoj rasime. Šv. Monika, pilna tikėjimo ir ištvėrimingumo moteris, terado savo troškimų pilnybę po 16 metų, ir jos pastovumas ją pakėlė į aukštą šventybės laipsnį. Kananietė, aprašoma Evangelijoje, apturėjo savo kudikio gyvastį, tris kartus prašiusi tos malonės, ir tas atidėliojimas taip skaudus motinos širdžiai buvo bandymas ir jos tikėjimo pergalė.

Tat, niekuomet nenuilskime. Gal toje pačioje valandoje, kai mūsų drąsa nusilpnėja ir mus apleidžia, Dievas buvo prie mūsų mums pagelbėti.

Tą pačią valandą, kai mes praradome drąsą, Dievas gal jau rengė mums tuomet suteikti pageidaujamas malones.

XXXV.

Ką aš esu padaręs, kad galėjau užrustinti ir įžeisti Dievą, jog Jis mane taip spaudžia?

ATSAKYMAS. Menko tikėjimo žmogau, kurs nesupranti Dievo paslapčių! Ko tu neesi padaręs? Kai Jis tave lanko vargais, tu niekuomet, aš tavęs meldžiu, tu Jam niekuomet nepastatyk to klausimo: "ką aš esu padaręs, kad galėjau užrustinti ir įžeisti Tave, Dieve, kad aš taip kentėčiau?"

Labai retai Jis negalėtų tau atsa-

kyti, atidengdamas prieš tavo akis ilgą ir baisią nuodėmių eilę, kurią apsileidimas pildyti tikėjimo pareigas slepia nuo tavo akių ir, amžinąją pragaro bausmę, kurią tavo nuodėmės yra užsipelnę daugiau, negu šimtą kartų.

Jis vis galėtų atsakyti tau, primindamas baisias skaistyklos liepsnas, kad nė vienas nėra šventas pas Jį ir kad šitie dabartinio gyvenimo vargai yra labai maži, palyginus juos su atlyginimu kuris butinaį įvyks.

Jis gali tau nuolat atsakyti parodydamas dangų, kur Jis dabar yra, Betliejaus kutelę, kryžių, ir pasakyti, kad tavo kelionė pasaulyje tėra maini bandymo padėtis; kad Jis tau paliko kantrybės pavyzdį, kad šventai vartodamas vargus, galėtumei tobulinti savo sielą ir nusipinti ateičiai didelį garbės vainiką.

Jis galėtų tau priminti tuos žodžius, kurie pirma puolė iš Jo šventų lūpų.

"Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, jus verksite ir raudosite, pasaulis gi džiaugsis; jus busite nuliudę, bet jūsų nuliudimas pavirs džiaugsmu. Moteriškė gimdydama turi nuliudimo, nes jos valanda atėjo; pagimdžiusi kudikį jau nebeatmena suspaudimo dėl džiaugsmo, kad gimė žmogus pasauliui. Taip ir jus dabar, tiesa, turite nuliudimo; bet aš vėl jus matysiu; tuomet jūsų širdis džiaugsis, ir jūsų džiaugsmo niekas iš

jusų neatims.” (Jon. 16, 20-21).

Kas tu butumei, teisus žmogus arba nusidėjėlis, mėgink įvertinti garbingą suspaudimų paslaptį. Kentėti reiškia būti Viešpaties meile aplankytu. Suspaudimai yra brangiausios Jo gailestingumo dovanos.

Tai Jo meilės didžiausias ženklas. Dievas neturėjo prakilnesnės dovanos duoti savo vienatiniui Sunui — Jėzui, Marijai — Jo motinai, mylimiausiai iš savo sutvėrimų, savo šventiems kankiniams ir visiems savo ištikimiems tarnams.

Jei kentėsi su Jėzumi Kristumi, busi su Juo apvėnuojamas. Taip per kryžių mes apturime ir nusipelnijame garbės vainiką.

XXXVI.

Kokia nauda melstis į švenč. Pana Mariją? Tai burtai. Be to, kaip gi ji gali mane girdėti ir mane išklaudyti?

ATSAKYMAS. Pasakyk, prieteliau, kaip tamsta mane girdi?

Aš girdžiu tamstą savo ausimis.

Tai tiesa, bet ne visai to aš tams-tos klausiau.

Aš tamstos klausiau kaip tamsta gali girdėti savo ausimis?

Aš krutinu savo lupas; jos palengva judina orą; ir tas oras pasiekia ausį ir ten palieti mažą kaulėlį, plevele apdengtą, kuris vadinasi bubneliu. Štai kaip tamsta girdi ką aš sakau.

Kaip gi tai įvyksta? Koki oro santykiai su ausimi ir mano mintimis, kurios pasiaiškina tamstos protui. Jei mes nebutume kasdieniniai tų įvykių liudininkai, mes, be abejo, tam netikėtume.

Dabar labai aišku ir tikra, nes tai yra faktas.

Kaip tamsta man išaiškinsi kad pat-sai stovėdamas du žingsniu atstu nuo manęs, girdi mane, ir dalyvauji mano mintyse, kuomet aš kalbu su tamsta. Aš tamstai paaiškinsiu kaip švenč. Pana Marija ir šventieji danguje gali išklaudyti mano maldų ir joms atsakyti.

Tas pats Dievas, Kurs padaro kad tamsta mane girdėtumei, padaro, kad jie mane girdėtų, kai aš meldžiu jų užtarti už mane pas Jį.

Kaip Dievas tai padaro? Maža tērūpi man. Kad tai yra, aš žinau; kad Dievas jiems praneša, aš esu taip pat tikras, kad Jis praneša švenč. Panelei, kurią Jis pakėlė virš visų sutvėrimų ir paaukštino ją iki buti Jo motina, jai kurią davė mums už motiną, kuri užtaria ir globoja mus, Jam mirus ant kryžiaus, kad Jis praneša švenč. Panelei Marijai maldas ir žmonių prašymus; kad Jis yra nuolat palankus Jos užtarymams, kadangi Jis ją myli virš visų savo darbų; kad Jis ateina pas mus per ją, kaip įsikunijimo dienoje, ir kad tikriausias kelias pasiekti Jėzų, tai eiti per Mariją, kuri perstato mus savo Sunui ir mūsų Dievui, apsaugodama savo globa mūsų nevertybę ir netobulą valią. Aš apie tą visą nei kiek neabejoju.

Taip pat aš dar žinau, kad nėra nieko taip švelnaus, taip malonaus, taip paguodaus, kaip mylėti švenč. Panele, išdėstyti jai savo vargus ir jai atiduoti savo širdį.

Toliau, tas jai pasitikėjimas mus pagerina, mus padaro skaistesniais, ty-

resniais, romesniais, kuklesniais. Sužadina mummyse norą melstis ir duoda džiaugsmo ir širdies ramybės.

Dar aš žinau, kad mylėdamas Mariją ir jai tarnaudamas aš seku, nors tolimai, savo Išganytoją, patį Jėzų Kristų.

Jis pirma mylėjo savo motiną, taip gerą, taip šventą, virš visų sutvėrimų pagirtą; Jis pirma jai tarnavo ir jai parodė pagarbos, palankumo ir paklusnumo.

Jis mums pasakė mirties valandoje: "Aš jums daviau pavyzdį, kad ką aš esu padaręs, jus ir taip darytumėte." Aš mėginau mylėti ir gerbti kuotobuliausia švenč. Panelę, kurią Jis taip tobuliai mylėjo ir gerbė.

Čia ne vieta aprašyti kaip mylėti švenč. Panelę.

Vieta gi priminti, kad neapkęsti ir niekinti švenč. Panelės meilę ir garbę buvo ir yra visų klaidatikių žyme, visų religijinių sukilimų ženklas; kad Marija nebutų niekad paniekinta ir apleista, jei nebutų tuoj apleistas ir Kristus ir mes nėsame niekuomet sutikę žmogaus, kurs del to apsileido ar nusilpnėjo pasišventime tobulinti savo dvasinį gyvenimą ir stiprėti dorėje.

Butinai sakytina, jog vargšai klaidatikiai yra labai apgailėtini, kad jie nepažįsta ir nemyli savo Motinos; kad jie negerbia tos, kurią Jėzus yra pasiskyres, mylėjęs ir neperskiriamai susivienijęs su savo įkunijimo paslaptimi — Betliejaus kutelės paslaptimi, savo kudikystės, slapto gyvenimo, viešo gyvenimo, kančių, suspaudimų ir mūsų

atpirkimo paslaptimis; ją, kuriai Jis leido dalyvauti danguje garbingos savo šlovės ir karalystės paslapyse.

Be abejo, žmogus dreba kai pažvelgia į visos krikščionybės amžių istorijas, kadangi teranda jose kas smerkia jų tylą ir kas teįgyvendino pačios švenč. Panelės pranašystes: "Visos kartos vadins mane palaiminta." (Lk. I. 48).

Mes niekur nerandame tą vienintelį Kristų Liuterio, Kalvyno ir jų pasekėjų išsvajotą, bet Kristų kaip Jis yra pranašystėse, kaip pasirodo Evangelijoje — Panos Sunus, tapęs iš jos kraujo ir kaulo Žmogumi, nešiotas taip ilgai jos iščiuje ir ant jos rankų, ėjęs savo pareigas prie jos per trisdešimtį metų, miręs ant kryžiaus prieš jos akis ir gulėjęs ant jos rankų, nuimtas nuo kryžiaus.

Jie bijo, regis, kad kartais nepažemintų Jėzaus Kristaus ir atimtų nuo Jo garbę, kuri teikiama Marijai. Ar gi tai ne paikystė, nesupratimas ir veidmainystė žmogaus širdyje, kuri yra sutverta panaši į Dievą, bijoti ir saugotis įžeisti mylimą prietelį, kurio deliai, parodoma didelę meilę Jo Motinai. Ar ne del Sunaus mes mylime Motiną? Ar ne Jėzui sugrižta visa ta garbė, kurią mes teikiame Jo Motinai?

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Kaip Misijonoriai Rupinasi Žmonių Vargais?

Delei pirmaprādės nuodēmės ir žmogaus prigimties sugedimo daug nelaimių, vargų ir ligų spaudžia žmonią. V. Jėzus atėjo į šį pasaulį ne tiktai savo dievišku mokslu apšviesti žmonių protą, išgelbėti nuo amžinos prapulties ir amžinai laimingais padaryti, bet ir šiame pasaulyje žmonėms palengvinti gyventi. Už tat ir Pats, gyvendamas matomai ant žemės, gydė ligonius, išpirkdavo iš kalėjimų skolininkus, maitino badaujančius ir visaip jiems mažino vargus, taip lygiai mokino ir savo mokynius ir pasekėjus ne tik Dievą kuolabiausiai mylėti ir jį garbinti, bet ir artimus mylėti ir jų vargus mažinti. Kad labiaus juos paraginus prie žmonių šelpimo, V. Jėzus pasakė, jog kas del Jo meilės padarys ką nors gero artimui, tai bus paskaityta, kaip Jam Pačiam butų padaręs ir už kiekvieną stiklą vandens paduotą artimui del Jo meilės, pažadėjo atlyginimą. Todėl nuo pat pradžios krikščionys rupinasi varguoliais, ligoniais ir nelaimingais žmonėmis, kad jiems pagelbėtų. Rinko aukas, statė prieglaudas kiti visiškai atsižadėję šio pasaulio linksmybių ir patogumų, pasišventė jų tarnavimui. Tokių buvo ne tiktai iš žemų, bet ir iš augštų, kunigai-kščių ir karališkų luomų. Gana perskai-tyti šventųjų gyvenimus, Katalikų Bažnyčios istoriją, kad apie tai plačiau persitikrinti. Musų laikais daug apie tai

rašo Katalikų Misijų laikraščiai įvairiose kalbose, kaip įvairių vienuolių arba kongregacijų misijonieriai: tėvai ir seserys su dideliu pasišventimu darbuojasi tarp stabmeldžių ne tiktai, kad juos atvertus į krikščionybę, bet rupinasi ir jų vargų sumažinimu. Su pasigerėjimu skaitydavome kaip toksai kun. Jonas Beizymas, tėvas Jėzuitas, nors paeinąs iš aukštos šeimynos, nes jo tėvas buvo grovas, o motina kunigaikštytė ir nuo kudukystės augo dideliuose patogumuose, bet tapęs vienuoliu ir gavęs leidimą nuo savo generolo, iškeliavo į Afriką, ant Madagaskaro salas, pasišventė raupuotiems, galima sakyti, nelaimingiausiems žmonėms šiame pasaulyje. Tenai išmoko juodukų (negrų) kalbos, pasikui išmokino juos katekizmo, apkrikštyjo ir savo laiškais ir maldavimais surinko tiek aukų, kad pastatė tiems vargšams (200 ligoniams), prieglaudą su ligonine, bažnyčia, seserims namą su įvairiais patogumais, kad kiek galima, palengvinti jiems tuos vargus iškęsti.

Taip aprupinęs Madagaskaro raupuotus, toliaus mąstė, kur daugiau esą nelaimingųjų šiame pasaulyje. Atsiminė, kad daug Rusijos katorgoje, kalėjimuose, o ypatingai Sachaline už Siberijos daug skurdo ir vargo kenčia ištremtieji "už įvairius prasikaltimus". Sumanė tad tenai keliauti. Per kunigai-kščius ir įvairius įtekmingus asmenis

tēvas Beizymas rupinosi išgauti nuo Rusų valdžios leidimą tenai važiuoti. Bet kur ten rusai įsileis jėzuitus į savo valstiją. Tik pašiepė juos, o apie leidimą, tai nei klausyti apie tai nenorėjo. Neužilga tėvas Beizymas užsikrėtė taja liga ir tenai pat numirė tarp raupsuotų, išstarnavęs jiems apie 14 metų.

Tokių prieglaudų raupsuotiesiems Jėzuitai turi įvairiose pasaulio šalyse 10 ir našlaičiams priglauti 107 namus, kur globoja 11,432 našlaičių. Daug rupinos ir kitų kongregacijų vienuoliai tuo dalyku, bet neturint tikrų žinių apie juos čia neminėsiu.

Kaip seserys rupinasi Japonijos vargšais?

Daug Seserų iš įvairių kongregacijų darbuojasi visose pasaulio šalyse. Čia paminėsiu apie Japoniją. Ten yra vienoj vietoj 19 seserų: kanadiečių 5, vokietės 3, italės 3, prancuzės 2, japonkos 5 ir viena lenkė. Jųj viena S. H. Zaborowska F. M. M. rašo Katalikų Misijų Redakcijai tarp kit ko štai ką: "Meldžiu man dabar daleisti perstatyti savo "bobutes ir diedukus." Kadangi tikros prieglaudos dar neturime, tad bobutes priversta esu patalpinti palapinėje... Su atvertimu tų senelių (į krikščionybę) yra daug vargo; gyvena be maž ko, kaip gyvuliai. Reikia atminti, kad vakarų civilizacija pradėjo čia atsirasti nuo 50 metų, o iki mūsų Kumamoto dar toli ji yra. Todėl nenuostabu, kad mūsų bobučių ir diedukų, skaitančių sau maž daug po 80 metų, protas labai sumenkėjo ir mažai ką gali atminti. Štai vieną, kuri del vargo ir apleidimo jau negalėjo vaikščioti, o tuo la-

biaus dirbti, jos giminaičiai pasodino į šiaudinį krepšį, ir, atnešė prie mūsų vienuolyno murų, paliko, pirmiaus pri-girdę "sakė" t. y. degtinė, iš ryžių padaryta. Bobutė visą dieną sau dainavo, patraukdama prie savęs žioplių; o senutei pagelbėti nieks nenorėjo.

Gailestingieji vaišino ją "sake" ir pasitraukdavo. Vakarop, matant, kad niekas neatėjo jos gelbėti, nusprendėme priglauti vargšę. Pasiunčiau dvejus raupuotus ir tie labai girtą bobutę atnešė į prieglaudą. Senukė neužilgo pasveiko ir dabar linksmi vaikščioja po mūsų namą.

Vieną sekmadienį įeina prieš Mišias į koplyčią ir balsiai sako ligoniams: "Gal jūsų Dievas dabar tapo madnu; reikia Jį pagarbinti. Ir pradėjo pagonų budu garbinti pliauškinant rankomis.

— Bobute, ką tu darai čia koplyčioje — klausia viena sesuo. — O sakau jūsų Dievui: "Jassų, Jėzau, ačiu Tau ("Jasso" yra vardas, pažeminantis krikščionis). Apie krikštą dar nenori nei klausyti. Kiek turi metų, nežino, kiek turėjo vaikų — neatmena; tas tikrai tikra, kad kaikuriuos pardavė, o vienas numirė.

Prieš metus vienas japonas atvežė mums savo raupuotą dukterį. Veidas malonus ir meilus, bet akys persigandusios, pirštai suriesti, kojos iškraipintos ir pilnos vočių. Tėvas padorus, bet užkietėjęs stabmeldys, labai mylėjo savo dukterį ir butinai norėjo ją išgydyti.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

mas, dar kartą patvirtino Honorius III.

Serafiškasis Tėvas nori, kad mažųjų brolių įstatai ir gyvenimas būtų "Musų Viešpaties Jėzaus Kristaus šventosios Evangelijos" gyvendinimas, būtų pilnas paklusnumo, be savasties skaištus ne savo asmenine nuožiūra bei aiškinimais, bet klausant kanoniškai išrinktųjų Romos popiežių. Tu, kurie norėtų pasirinkti šį gyvenimo būdą... tarnai... stropiai te ištiria katalikiškąjį tikėjimą, sakramentų žinojimą bei tikėjimą, ar jie tą visą tiki ir pasiryžę sąmoningai išpažinti ir iki galui tvirtai laikytis," o tie kurie į Ordeną priimti, einant Popiežiaus nurodymais, dėl jokių priežasčių te neišstoja.

Dvasiškiams įsakoma eiti bažnytinės pareigos šventosios Romos bažnyčios nustatyta tvarka"; bendrai gi broliams draudžiama skelbti Dievo žodis be vietos vyskupo įsakymo, ir moterų vienuolyno slenkstis peržengti, net, gi sielių išganymo tikslais, be ypatingo Apaštalų Sosto leidimo. Ne mažesnės pagarbos ir atsidavimo šventajam Sostui pareiškia Pranciškus, raštu prašydamas paskirti jo įkurtajam Ordenui Kardinalą Protektorių: Vardan paklusnumo Tarnams uždedu pareigą prašyti Viešpatį Popiežių skirti vieną šventosios Romos Bažnyčios kardinolų šios vienuolijos valdytoju, globėju ir taisytoju, idant visada butume šventajai Romos Bažnyčiai paklusnus ir atsidavę, tvirti katalikų tikėjime kaip kad esame atvirai pasižadėję, lakytumės šventosios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijos" (Reg. Fr. Minor., passim).

Nedera praeiti pro šalį nepaminėjus skaištumą", kaip buvo skaištus dvasia ir kūnu, kaip ta visa saugojo ir globojo, aštriausiu būdu save vargindamas. Jau esame matę, kaip jis dar jaunikaitis tebebudamas ir linksmi bei turtingai gyvendamas, baurėjosi net gi kiekvienu nepadoriu žodžiu. Tik ką atsižadėjęs visų tuščių pasaulio smagumų, tuojau ėmėsi grieščiausiu būdu savo jausmus varžyti, ir jei kada jame kildavo pikti geiduliai, jis arba guldavo į aštirus erškėčius ar net šalčiausią žiemą ne dvejojamas pasinerdavo į šalčiausią vandenį. Yra ištirta, kad mūsų šventasis,

kurs stengėsi patraukti žmones į gyvenimą sulig Evangelijos nurodymais, visus ragindavęs "mylėti ir bijotis Dievo ir daryti atgailą" (Leg. Trium Sočioromu, n.33 et segg.), ir pats savo pavyzdžiu visiems buvęs atgailos mokytojas ir patarėjas, butent, ant pliko kūno dėvėjo ašutinę, o taip pat šiurkštų ir menką apdarą, vaikščiodavo basas, gulėdavo po galva akmenį ar medžio plauską padėjęs, maisto tik tiek tevertodavo, kiek budavo reikalinga gyvybei palaikyti, bet ir tai maišytą su vandeniu ir pelenais, kad ne būtų skanu; be to, veik didžiąją metų dalį bemaž visai nevalges išbudavo; pagaliau su kumu, kurį lygindavo su naštas nešiojančiu gyvuliu, elgdavosi aštriai ir žiauriai, visai nežiurėdamas, ar jis buvo sveikas ar ne, o jei kartais pabandydavo spardyti, plakimą padvigubindavo; bet ir keliais paskutiniaisiais gyvenimo metais kai, palikęs Kristų panašiausias, dėl Kristaus kančios ženklų atrodė lyg būtų prie kryžiaus prikaltas ir dar buvo kankinamas įvairių ligų, ir tada savo kūnui nedavė jokio poilsio ar patogumų. Lygiai ne kiek ne mažiau rupinos, kad ir jojo broliai priprastų prie aštraus gyvenimo ir atgailos, nors iš antros pusės juos įspėdavo ir ne kartą net įsakydavo susilaikyti nuo per didelio pasninko ir per aštraus kūno varginimo. Ir tai buvo vienatinis punktas, kuriame "šventojo Tėvo žodžiai skirdavosi nuo darbų" (Th. a Cel., Leg. II, n. 129).

Ir kam gi nėra aišku, jog viso to pradžia ir šaltinis buvo viena ir ta pati Dievo meilė? Nes, kaip rašo Tomas Celanietis (Leg. I, n. 55): "degdamas Dievo meile..., visada siekdavo didžiųjų dalykų ir, kilnia širdimi eidamas Dievo įstatų keliais, trokšdavo pasiekti tobulybės viršūnių", o Bonaventūros liudyjimu, "jis visas atrodė koki tai Dieviška meile žerinti žarija" (Leg. mai., c. 9, n. 1). Netruko nė tokių, kurie verkėdavo žiurėdami į "taip greitai Dievo meile pasgerėjusįjį" (Leg. Trium sociorum, n. 21).

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

NEW YORK. — Teatrų ir krutamų paveikslų išsigimimas eina sparčiai pirmyn. Jie ima pamiršti savo tikrąjį tikslą — teikti žmonėms sveiko, doro dvasios peno, o ima maitinti doriniais puvėsiais.

Katalikų Draugija New Yorke viešai per savo "Bulletin'ą" paskelbė savo nuomonę dėl vartojamų teatruose veikalų.

Kas pasirodo? Kad iš 27 veikalų, kurie buvo statomi, baigiant teatro sezoną, tik šeši yra tikrai tinkami. Kiti menkos vertės, o dauguma, tiesiog, turi kryptį kenksmingai veikti į visuomenę.

Švarioji publika neprivalėtų kęsti toliaus panašių veikalų statymą.

Nepateisintinas nekurių laikraščių motyvavimas, kad dėl gražaus stiliaus jie turėtų būti rodomi.

Bet purvas ir mėsas vis pasilieka tokiais, nors jie būtų sukrauti aukso induose.

KINIJA. — Kun. Juozas Cuningham, C. P., amerikietis misionierius Kinijoje, kurį liepos 21 d. buvo pagrobę kinų banditai — plėšikai, jau tapo paliuosuotas, kaip praneša Amerikos atstovybė iš Chang-sha.

Pranešimas, kad jaunas misionierius jau liuosas, parėjo tuojuos kaip tik Suv. Valstybių Valstybės Departamentas parodė gyvą susirūpinimą pagrobtuoju ir įsakė visiems savo konsulams Kinijoje dėti visas pastangas išliuosuoti suimtąjį.

Banditai Kinijoje jau nuo senai praktikuoja grobimą misionierių ir šiaip žymesniųjų asmenų, kad gautų už juos išpirkimą.

Dažnai, kad priverstų pagrobtą savo auką rašyti ir prašyti prisijusti išpirkimo nuskirtą sumą, plėšikai vartojo net nuožmius kankinimus.

Buvo atsitikimų, kad pagrobtieji grįždavo su nupiaustytais kojų ir rankų pirštais.

Nekartą įvyksta, kad sučiupę kur nors misionierius apiplėšia juos, paimdami nuo jų, kas tik yra intina.

Ne vienam misionieriui teko paragauti banditų vaisių.

Be pasiaukojimo nėra vaisių.

BELGIJA. — Miestas Bruges, daili Va-

karų Flandrijos provincijos sėdyba, davė gražų katalikų dievotumo pavyzdį. To miesto viršininkai dedikavo (konsekravo) miestą, provinciją ir dioceziją Švenčiausiajam V. Jėzaus Širdžiai.

Iškilminga Nukryžiuotam Karaliui meilės paraiška atlikta istorinėj turgavietės aikštėj. Ten atsimitas Ecuadoro Respublikos dievoto prezidento Garcia Moreno aktas. Tas prezidentas 19-ame amžiuje iškėlė obalsį: "Viskas liaudžiai per Bažnyčią" ir Quito katedroje savo šalį oficialiai dedikavo Švenčiausiajam Širdžiai.

Bruges aikštėje susirinkus žmonių minioms, įvyko dedikacijos aktas. Miestui tai atliko majoras, provincijai — provincijos tarybos prezidentas, diocezijai — vyskupas.

Majoras savo dedikaciją baigė šiais žodžiais:

"Tegul šis miestas, per šimtmečius dedikuotas Jo Šventajai Motinai, bus taip pat Jam dedikuotas.

"Tegul Kristus, Ramybės Karalius, Jo Švenčiausioji Širdis valdo ir globoja mūsų brangų miestą".

Provincijos tarybos prezidentas pabaigoje sakė:

"Saldžiausioji Jėzaus Širdie, mes Tau dedikuojame mūsų provinciją, jos vaikus, jos jaunimą, jos tėvus ir motinas, jos mokyklas, įstaigas, darbavietes, laukus, pakraščius, jūros uostus ir jos administraciją".

MEKSIKA. — Priemiesty San Angel, kur gyvena nemažai įžymiųjų meksikonų, Calles valdžios agentai ir policija suprovokavo gyventojus. Rezultate daug žmonių sužeista ir dar areštuota.

Policijos lydymas kunigas renegatas su ke liolika pasekėjų sekmadienio rytmetį ėjo pamaldų laikyti į Šv. M. Magdalenos bažnyčią.

Katalikai pastojo jam kelią ir gerokai pakedeno. Kilus triukšmui, susibėgo daugiau žmonių. Atvyko daugiau policijos, paskiau burs kariuomenės

Daug žmonių susirinko bažnyčion neleisti renegatui turėti pamaldų. Kareiviai šautuvų apšaudė išmušę katalikus iš bažnyčios ir šią

uždarė.

Sekmadienį ir kitur buta triukšmų. Bet apie tai truksta smulkmenų.

Katalikai laimės. Vietos arkivyskupo ru-muose įvyko keletos vyskupų susirinkimas. Po susirinkimo pranešta, kad Meksikos katalikai laimės kovą. Tik daugiau kantrybės ir ištvermės pasyviu nusistatyme. Tai dėl to, kad katalikai turi pasigaminę definityvą programą ir jo laikosi. Katalikai kovoja už teisybę ir ateity jie bus laisvi, kai jų broliai katalikai S. Valstybėse.

Susirinkime dalyvavo ir vyskupas Diaz, vienas energingiausių kovotijų už sąžinės laisvę.

Eina talkon. Iš San Diego, Cal., pareina žinių, kad ten areštuota apie 150 meksikonų ir amerikonų, kurie sumobilizuoti tikslu persikelti Meksikon ir prisidėti prie rengiamos ten revoliujos.

S. Valstybių vyriausybė skelbia norinti būti neutrals ir todėl toki darbai S. Valstybių teritorijose nepakenčiami.

Be to, sučiupta keli trokai su ginklais ir amunicija, kas norėta parvežti per sieną į Meksiką.

Iš S. Valstybių pasienio atvykę čia keliauninkai praneša, kad visas Meksikos pasienis tirštai apstatytas meksikonais kareiviais ir agentais tikslu nepraleisti gabenamų ginklų ir amunicijos.

ITALIJA. — Romoje leidžiamas dienraštis "Tribuna", kritikuodamas Meksikos, naujųjų amžių "tironą", prezidento Calles'o valdymą, kaltina "Tarpautinę Masonų Organizaciją" už persekiojimus katalikų Meksikoje. Jis rašo:

"Meksikos valdžios priemonės prieš katalikus, kuriuos pasiekė pasibiaurėtiniausios ir neapkenčiamiausios formos, negali būti pateisintos ir Bažnyčiai priimtinos. Tai masonų žygiai, kuriuos diktuoja jų organizacijos pamatiniai dėsniai — religijos neapykanta. Tarpautinė Masonerija pradėjo įgyvendinti savo programą Meksikoje."

Šv. Tėvas Romoje per kelias paskutines dienas priėmė audienėjon daug maldininkų, kurie keliauja į Assižių pagerbti šv. Pranciškų iš priežasties 700 metų sukaktuvių nuo jo mirties,

Meldžionių tarpe buvo šešiasdešimt iš Brazilijos ir šimtas penkiasdešimt iš Argentinos ir Urugvajaus.

Šiuos maldininkus priimdamas Šv. Tėvas kvietė juos melstis už Meksikos katalikus, kurie kenčia baisią priespaudą ir persekiojimus. Jis nurodė prašyti Dievo katalikams ištvermės ir didvyriškų dorybių, ir kad atsiverstų patys persekiotojai.

Prie tos progos Šv. Tėvas įspėjo katalikus auklėti savyje gyvą katalikybės dvasią ir užtikrinti savo šalyse Dievo garbinimą.

Penkiasdešimt penkiose Romos parapijose tapo suorganizuotas Moterų Katalikių Susivienijimas ir jau baigti prisirengimo planai suorganizuoti moteris į Susivienijimą likusiose dvidešimt penkiose parapijose.

Šv. Tėvas, kuris neseniai priėmė audienėjon susivienijimo atstoves, pareiškė savo didelio pasitenkinimo iš vienijimosi eigos ir ragino sukviesti kuodaugiausia narių, pabrėždamas moterų organizacijos svarbą socialiam katalikų veikime.

VOKIETIJA. — Vureburge įsisteigė medikalė įstaiga, kuri rengs misionierius, kurie galėtų pagonims teikti ne tik Evangelijos šviesą, gydyti jų sielas, bet kad galėtų pagelbėti jiems ir įvairiose ligose.

Tokių įstaigų jau yra Ungarijoje (Vengrijoje), labai sparčiai jos plinta Šveicarijoje. Šveicarijoje šias įstaigas ypatingai remia vyskupai. Tų įstaigų laikymui organizuojamas tam tikras fondas.

Šv. Tėvas Pijus XI parinko kun. Dr. Vilgelmą Šmitą, Dieviškojo Žodžio Kongregacijos nari, Missijinio Muziejaus direktorium.

Vokiečių spauda tai mini su didžiausiu pasitenkinimu ir pasididžiavimu.

Kun. daktaras V. Šmitas dabar gyvena savo vienuolijoje netoli Viennos.

Greitai iš ten jis keliauja Romon ir ten apims sau skirtą darbą.

Kun. Šmitas yra pagarsėjęs etnografas Jubiliejaus metu jis tvarkė Vatikane misijų parodą.

Ši paroda pagimdė mintį palaikyti nuolatinį Misijinį Muziejų. Tokis Muziejus turės nepaprastą istorinę svarbą.

Lietuvos Žinios

Važiuoja laimės ieškoti. Meškučiai (Mariampolės apsk.) Iš šio kaimo net 8 asmenys išvažiavo į Kanadą; du pasiturinčiu ukininkų sunu ir ukininkas su žmona ir 4 paaugusiais vaikais, pardavęs savo gražų 13 ha. ukį. Duonos, rodos, užteko visiems, bet tur but nori laimės paieškoti. Ar ras, tai klausimas.

— Vyriausybė jau ruošia valstybės biudžetą 1927 m.

Žemės mokesčių įstatymo pakeitimo likimas. Seimo narys atst. Stulginskis frakcijų pirmininkų pasitarime, įvykusiame š. m. liepos 9 dieną Ukininkų Sąjungos frakcijos vardu iškėlė reikalavimą, kad Ukininkų Sąjungos frakcijos seniau įneštas žemės mokesčių sumažinimo įstatymo sumanymas būtų apsvarstytas dar prieš išsiskirstant Seimui vasaros atostogoms, nes šio įstatymo pasirodymo laukia plačios ukininkų masės, kurios dėl pastarųjų dviejų metų nederliaus ir šių metų lytingo pavasario, bei nelemto valdžios trukdymo gyvulių eksporto leidžiant veikti antisanitarinėmis sąlygomis skerdykloms, nebepajėgia pakelti uždėtos mokesčių naštos. Todėl yra butino reikalo ateiti ukininkams į pagalbą sumažinant mokesčių nuo žemės.

Mums rašo. Iš Kražių vals. p. Pr. L. rašo, kad yra nevisai teisinga neduoti žemės tiems kariams, kurie tarnavo rusų kariuomenėje dar gi buvo sužeisti ar dėl senumo jau Lietuvos kariuomenėje negalėjo tarnauti. Jiems sako autorius, turi būti sulygintos teisės gauti žemei su tarnavusiais Lietuvos kariuomenėje.

Ir su pasitikėjimu prisieina laukti, toliau rašo, kad Žemės Reformos Valdyba atkreips dėmesį ir papildys tą įstatymą, kad nors paskutiniuose metuose dalinimo dvarų anie perstotų būvę skaitomi kokiais tai prasikaltėliais, praradusiais savo teises gauti žemės.

Šventėžeris (Seimų apskr.) Apsilankė kuopos steigėjas. Šventėžerio "Pavasario" kuopa įkurta 1921 m. rudesčiu p. A. Žoliaduonio parvykus laikinai iš Amerikos ir veikė neblogiausiai. Jam išvykus vėl Amerikon kuopos veikimas apmirė. Paskiau 1923 m. gruodžio mėn. 26 d. su pagalba Rajono valdybos tapo kuopa

atgaivinta ir neblogiausiai ligi šiai dienai veikia, turėdama kuopoje 112 narių. Š. m. birželio mėn. 6 d. įvyko visuotinas narių susirinkimas ir apsilankė gryžęs iš Amerikos kuopos steigėjas, sveikindamas Amerikos brolių vyčių vardu. Paskiau darė įdomų pranešimą iš vyčių gyvenimo, pabrėždamas daug minčių, kad ir Vyčiai tam pačiam obalsiui tarnauja. Svečias paaukojo kuopos knygynui 14 egzempliorių knygų už ką tariame jam širdingą ačiū.

Skiemonys. (Utenos apskr.) Choras atgyja. Visai išnykęs bažnytinis choras vėl pradeda reikšti gyvybę. Yra vilties, kad visai pasitaisys. Sako, skiemoničiai esą dideli tinginiai: vargonininko daromų repetacijų nenorį lankyti. Ar-gi nereikia bizuno?

Prienai. Rupūnasi jaunimo švietimu. Ateitininkai savo visuotiniame susirinkime š. m. birželio 13 d. daug kalbėjo apie dabartinę katalikybės padėtį, ir nutarė atostogų metu eiti į kaimą, ypač į jaunimą ir sąmonyti juos tautybėje ir katalikybėje, kurti katalikiškas kuopas. Kilnus nutarimas, bet darbas dar kilnesnis.

Dieve, laimink Prienų ateitininkų darbus!

Seimo įvykiai. Jau prasidėjo. Valstiečių liaudininkų frakcija siūlo Seimui sumažinti religijų įstaigų šelpimą. Siūloma sumažinti Romos katalikams — 688,151 lt., evangelikų reformatams — 16,880 litų, ev.-liuteronams — 30,280 lt., stačiatikiams — 23.000 lt., sentikiams — 16.480 lt., žydams — 12,500 lt. ir karaimams su mahometonais po 150 lt. Kadangi didžiausioji suma liečia katalikus, tai naujosios vyriausybės leiborganui pilniausia pavyko išlieti savo pagiežą.

Ir vėl taupo. "Tikroji demokratija" gelžine šluota šluodama kitokio nusistatymo valdininkus politinės policijos viršinių vieton p. A. Račio paskyrė p. Paškova — Paškevičių, kuris plačiai pasigarsino gausias 1500 litų mėnesinės algos.

P. Račys, rodos, gaudavo 600 lt. Matyt, plepumas ir taupumas vienas kito verti.

"Tėvynės Sargas".

MUSŲ DARBAI

Marijonų šeimyna didėja. Kandidatų skaičius auga. Tai didžiausia vienuolijai paguoda. Nes žmonės — tai jos turtas. Jei nepritruks kandidatų į vienuoliją, tai galima tikėtis, kad nepritruks ir kitokių dalykų. Jei Dievas siunčia savo išrinktuosius vienuolijon, kad jie tenai rengtųsi būti gerais darbininkais Jojo vinyne, tai Jis aprupins ir jų medžiaginius reikalus.

Kolei kas Marijonų vienuoliją Amerikoje lydi aiškus Dievo palaiminimas. Ji ima tarpti žmonėmis ir duonos jai netrūksta.

Dievas laimina jų darbus ir laukus. Visur viskas tarpsta.

Kartais rodo, kad štai jau atslenka juodas debesys, kuris prapliups perkunijomis ir tvanu ant mūsų galvų, bet, žiurėk, nuėjo jis į šalį ir vėl viskas gražu.

Jau buvo "Laive" minėta, kad mūsų trys nariai šįmet keliauja Romon rengtis į business kolegijos auklėtojus. Jų prirengimas bus nepigus. Čia namieje šeimyna padidėjo. Ji maityti ir rėdyti nelengvas daiktas.

Bet štai, Gerbiami Marijonų Remėjai Chicagoje jau sutvėrė net Remėjų Apskritį, kad sekmingiau rėmus mūsų darbus.

Tai mums davė daug vilties ir pasitikėjimo. Rodos Dievas įkvėpė jiems tą mintį, nes jie ima mumis tada labiau rupintis, kada mūsų reikalai padidėjo.

Aiškiai jaučiame, kad mes nebusime pamesti vieni sunkių darbų dirbti, kad meilinga ranka mums mūsų našą lengvina.

Vėl girdime, kad "Labor" Dienoje žada farmon, kurioje yra mūsų vienuolynas, atsilankyti daug malonių svetelių. Lauksime jų.

Pas mus ramu, gražu. Nėra suodžių, dumų, triukšmų ir bildėsių. Čia vilioja akį žali žolynėliai, šioki toki Amerikos paukšteliai. Čia galima užtraukti ir lietuviška daimelė, o vaikščioti, žaisti ir ilsėtis vietos visur užtekina.

Del Remėjų.

Atsiranda žmonių, kurie laiškais klausinėja apie remėjus. Taigi čia pakartosime, kas jau buvo seniau aiškinta.

Marijonų Kolegijos Remėjų Fondas.

Marijonų Kongregacija rupinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaičiams. Tam tikslui sudaromas fondas. Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.

2. *Vienkartiniais* rėmėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės remėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinųjų remėjų.

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomas metuose dvejose šv. Mišios: Sekminių dienoje ir šv. Panelės Nekalto Prasidėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

2. Be to, remėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį "Lai-vq,"* o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos *dvejos šv. Mišios.*

3. Pagaliaus garbės remėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniems remėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tveriant vietoje kokį remėjų burelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų skaičių per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderį," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukoko ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voka, užlipinti ir pasiūsti šiuo adresu:

REMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

AUKOTOJAI IR REMĖJAI.

St. Šlušnis, Chicago, Ill. 3.00
S. Kazakauskienė, Melrose Park, Ill. .. 3.00

A. Stulginskas, Cicero, Ill. 2.00
V. Frenkienė, Baltimore, Md. 3.00
O. Galvelytė, Fort Plain, N. Y. 2.00
Rev. J. Svirskas, Chicago Heights, Ill. 3.00
O. Arėšauskienė, Chicago, Heights, Ill. 3.00
P. Rimkienė, Chicago Heights, Ill. 3.00
K. A. Jankauskas, Chicago Heights, Ill. 3.00
N. N., Chicago 100.00

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Vietoje, tirštai apgyventoje lietuviais atsirado keturi paleistuvių namai. Mes bandėme visokiais budais tą biauromą prašalinti, bet ta paleistuvių pusė turi politikierių ir jie juos apgina. Bandėme prašyti savo klebono, kad už mus užstotų, kad mes nors savo vaikus apgintume nuo papiktintųjų; bet ir klebonas nenori į tuos reikalus kištis. Malonėkite atsakyti, ar dvasiškoji valdžia turėtų už savo žmones užtarti katalikus, ar ne? Ar tik, kaip sakoma, palikti, kad kam skanda, tegu tas ir dejuoja. Jei kunigai ir vyskupai apleidžia, tai kas lieka daryti, pamesti viską ir eiti, kur akys neša.

G. J.

ATSAKYMAS. — Pirmiausia katalikui žmogui reikia atminti, kad vyskupai ir kunigai yra Dievo pašaukti ir siūsti skelbti Dievo žodį, dalinti sakramentus, aprupinti žmonių sielas, padėti jiems pelnyti amžiną laimę. Tą vyskupai ir kunigai atlieka.

Kas jų neklauso, jie gali bausti tik bažnytinėmis bausmėmis. Kitokios valdžios jiė neturi.

Kas sudaro tuos keturis paleistuvių

namus, ar katalikai, ar protestonai, ar kiti koki ir kokios paleistuvybės ten yra klausyme nepasakyta.

Bet, jei tuos namus laiko katalikai, tai jie yra visiškai pagedę ir nei vyskupo, nei kunigo jie nepaklausys, o jei jie yra ne katalikai, tai vyskupas, ar kunigas ant jų nei dvasinės valdžios neturi, tai ką jiems gali padaryti,

Bet, sakysime, vyskupas, ar kunigai turi priedermę ginti savuosius nuo ištvirkėlių? Bet kaip? Ar jie turėtų eiti į policiją ir reikalauti, kad ji paleistus sutvarkytų? Bet ar manai, kad čia teks tusėjų žodžių, gaudžių nusiskundimų? Ne. Ten reikės dokumentalių, tikrų įrodymų. O ar jų duosite klebonui, ar vyskupui? Gal but jų neturite.

Galop, miestuose visur tarp dorų žmonių rasis ištvirkėlių, tai norint nuo jų atsikratyti klebonui ir vyskupui, **reikėtų** per daug jau policijos stotyse gyventi, reikėtų nuolatos visokių dokumentų ir įrodymų prieš ištvirkėlius ieškoti. Tai negalimas daiktas. Jiems prisieitų tikrais detektyvais likti.

Jei norite nusikratyti paleistuvybės

namų, turite turėti tikrus, aiškius įrodymus, kad jie tokiais yra ir kad jie arba nusižengia prieš kokius nors miesto, ar šalies įstatymus, arba ardo visuomenės tvarką ir ramybę, ir tik pasitarę su doru protingu advokatu, galėtumėte juos iš savo tarpo prašalinti.

Be to liks jums tik dejuoti. Nei jūsų paprastų skundų niekas nepaisys, nei klebono įsikišimas negelbės.

Gal pagelbėtų, jei jus, pasiklausę advokato, surinktumėte daug parašų prieš tų keturių namų panaikinimą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.